

Carsten Andersen (SF):

Jeg bliver altså forvirret, hr. minister, for det lyder, som om det er en overraskelse også for ministeren, at den konservative arbejdsmarkedspolitik bygger på faktiske oplysninger. Men det er da de faktiske oplysninger og den måde, man vurderer dem på, der danner politikken, ikke? Når man derfor medtager den vurdering, at nyttilgangen til arbejdsmarkedet er bedre uddannet og derfor betyder et mindre pres på uddannelsen, må man da forstå det sådan, som jeg gav udtryk for før.

Når kapitel II, der handler om dannelsen af en arbejdsmarkedspolitik, så på side 90 ender med, at det centrale spørgsmål er, om arbejdsmarkedet selv kan foretage disse tilpasninger med hensyn til uddannelse hurtigt og med få omkostninger eller en massiv arbejdsmarkedspolitisk indsats er nødvendig, er det jo, fordi arbejdsministeren er i tvivl og gerne ser, at man selv klarer det på arbejdsmarkedet med små omkostninger uden den massive indsats.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Min refleksion på ministerens store tale skal jeg komme med i et ordinært bidrag i anden omgang, men jeg synes, jeg vil sige, at vi har såmænd ikke så meget imod, at ministeren smykker sig med lånte fjer. Vi synes, det er klogt af ministeren, når han konstaterer, at der er flertal i Folketinget, så at give udtryk for, at nu har han samlet et stort og bredt flertal for gennemførelse af disse ting.

Det gælder, da vi fjernede 70 pct.-satsen. Da måtte vi slæbe regeringen med, og alligevel stod ministeren her på talerstolen og gav udtryk for glæde over det store flertal, han nu havde samlet. Det er et godt marketingarbejde, og det skal vi ikke misunde ministeren. Det eneste, vi måske skal være misundelige over, er, at vi andre ikke har moral til at gøre det lige så uanstændigt, men det er der ikke noget at gøre noget ved.

Så står ministeren her og bryster sig af, at der nu er kolossalt mange penge til arbejdsmarkedssuddannelserne i forhold til tidligere; i år er bevillingen forøget med 4,2 pct. ifølge det forliggende finanslovsforslag, siger ministeren. Nu har vi ikke set finansloven endnu, men det, ministeren siger, er, at han udnytter

den forsinkede julemandseffekt, som han benyttede sidste år. Da vi skældte ud over nedskæringerne på arbejdsmarkedssuddannelserne, kom ministeren nogle måneder senere og sagde: nu har jeg reddet arbejdsmarkedssuddannelserne fra at gå fuldstændig ned, nu kommer jeg med 25 eller 50 mill. kr.

Det, der foreligger, og det, man prioriterer efter ude på skolerne i øjeblikket, er en nedskæring, og hvis ikke ministeren er klar over det, kan han jo ringe ud på skolerne og give dem klar besked om, hvad det er, ministeren vil med de brede uddannelser. Det er de brede uddannelser, der, som ministeren beskriver, er behov for, og vi er enige med ministeren i, at der er et kolossalt behov for, så ministeren skal såmænd ikke være så træt af, at kritikken kommer. Vi håber naturligvis bare, at ministeren tager ved lære af det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg troede egentlig, at jeg havde svaret på fru Lilli Gyldenkildes første spørgsmål om de positive særforanstaltninger for kvinder. Det var i hvert fald min hensigt at svare på det ved at sige, at i forbindelse med udmøntningen af denne redegørelse og af den handlingsplan om ligestilling, som statsministeren har fremlagt for Folketinget, herunder specielt de tanker og ideer, der ligger i bilaget fra Arbejdsministeriet, regner jeg med, at vi får vist, at der faktisk er en ganske god vilje til at lave positive særforanstaltninger for kvinder, og at der også sker ret meget på dette område. Det mener vi også er nødvendigt.

Det, jeg så bare prøver at sige, når man nu kommer og siger, at der kun står 10 linjer om kvinder, er, at der faktisk slet ikke står noget om mænd i redegørelsen. Og hvem drejer det sig så om? Sagen er, at redegørelsen selvfølgelig drejer sig om hele vort arbejdsmarked, men i forhold til redegørelsen om hele vores arbejdsmarked har der så været behov for at trække kvinderne, de langtidsledige unge og indvandrerne frem. Det var det, jeg forsøgte at sige, og da er det andet måske druknet i det. Men det er klart, at der bliver foretaget positive særforanstaltninger. Jeg kan bl.a. henvise til, hvad fru Jette Thomsen sagde om de 1.200-1.500 pladser - jeg er ikke engang sikker på, at det ikke var 1.700, men det er i alt fald noget i den stil -